

עמ"י 56797/10/18 - מדינת ישראל - משטרת ישראל - תחנת בנימין - מחוז ש"י נגד מחמוד חסן

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

עמ"י 56797-10-18 מדינת ישראל נ' חסן
העוררת
מדינת ישראל - משטרת ישראל - תחנת בנימין - מחוז ש"י
ע"י רפ"ק יוסף אמויאל
נגד
המשיב
מחמוד חסן
ע"י ב"כ עו"ד יוסי נדב ועו"ד יהודה שושן

החלטה

1. תיק זה תחילתו בלוח זמנים של דקות, אמצעו בחשדות "מוגזמים", וסופו בדיון האם יש עילת מעצר של ימים.
2. תיק זה התחיל בכך, שביום 18.10.18, נעצר המשיב בעבירה של חשד לשוד מזוין באלימות, תקיפת שוטר, גניבה והתחזות כאדם אחר. עניינו הובא בפני בית המשפט השלום (כב' השופטת חוי טוקר) בתיק מ"י 46049-10-18, ובהחלטתו מיום ט בחשון תשע"ט (18.10.18), קבע שיש חשד סביר, וכי יש צורך ב-14 פעולות חקירה, מהן 6 בנות שיבוש. ביהמ"ש הביע תקווה כי החקירה תסתיים, והאריך את המעצר, עד ליום 23.10.18, שעה 14:00, והוסיף, בקטע מודגש בסעיף 8 רישא: **"מתוך תקווה כי עד למועד זה יגובשו ממצאי תיק החקירה, ככל שלא יעלה חשד למקרים נוספים"**. בהמשך נאמר (סעיף 8 סיפא), מצופה כי במהלך ימי החקירה, המבקשת תפנה לרשות התובעת על מנת שככל שיש בקשות להשלמת חקירה, גם אלה יבוצעו בתוך מהלך ימי המעצר.
3. בבוקרו של יום 23.10.18, הגישה המשטרה בקשה להארכת מעצר, בארבעה ימים, כאשר בסעיף 9 לבקשה כתוב, כי המטרה היא **"לצורך ביצוע פעולות כדלקמן"**. המעין במסמך מצפה לראות את רשימת הפעולות, ואלה לא מופיעות.
4. מדברי רפ"ק מויאל הבנתי, כי אחרי שעה 09:30, שבה הוגשה הבקשה, פנו אנשי המשטרה לפרקליטות, לקבל הצהרת תובע, ונמסר להם כי אין ראיות לשוד בחבורה, וכי, לכל היותר, יש ראיות לאיומים. לדברי רפ"ק מויאל, מדובר באיומים ברף גבוה, שכן מדובר באיומים בנשק. כאשר שאלתי, מדוע אין ראיות לגבי הנשק, הוא אמר שהנשק לא נמצא, וגם אנשי הפרקליטות מסכימים שלא ניתן להעמיד לדין על החזקת נשק. בהמשך אותו בוקר, פנו אנשי המשטרה, עם תיק החקירה, לתביעות ש"י.
5. במקביל, במסגרת הפעולות בבית משפט השלום, התיק נקבע לשעה 14:00 (כאשר השופטת המטפלת במעצרים, כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) סיימה את עבודתה במעצרים, בשעה 12:30, ובמיוחד בשביל תיק זה נשארה, כדי לדון בו, בשעה 14:00 (היא שעת סיום המעצר, כפי שקבעה כב' השופטת טוקר, ביום 18.10.18).
6. מכאן מתחיל הסיפור נשוא הערר, כפי שסיפור, עתה.

7. כעולה מהפרוטוקול של בית משפט קמא, בתיק הנ"ל, בשעה 14:07, הופיע נציג המבקשת, רס"ר אופיר פלוט, וביקש מביהמ"ש להאריך את המעצר, בחצי שעה, לצורך הגעת החוקר המטפל בתיק, כי החוקר שבא להעיד מטעם היחידה, התבקש באופן דחוף להגיע להעיד בתיק תביעות עצמאי (כנראה הכוונה היא לבית המשפט הצבאי).
8. בית המשפט נתן את החלטתו, נשוא הערר, ותיאר את פתיחת הבקשה בשעה 09:31, סיום עבודתה בשעה 12:30, והתייצבות רס"ר פלוט, סמוך לאחר השעה 14:00, בבית המשפט, בבקשה לדחות את הדיון בחצי שעה, כי הוא אינו מכיר את התיק. בית המשפט הוסיף בהחלטתו, כי הבקשה הוגשה ללא תגובת הסניגור, לאחר שמעצר המשיב הסתיים ב-7 דקות, ולא התבקשה בכתב אלא בעל פה.
9. בית המשפט קבע כי דינה של הבקשה להידחות, שכן מדובר בחירותו של אדם. בית המשפט הוסיף, כי הוא ער לכך שהדיונים לא מתקיימים בשעה שבה מסתיים המעצר, אלא לאחר מכן, עקב עומס העצורים שעל בית המשפט לדון בהם. אך, לא ניתן לסבול מצב זה, שבו בית המשפט, מצד אחד, ערוך ומוכן לקיים דיון בעניין עצור, בשעה שנקבעה לסיום המעצר, ומאידך גיסא, אין איש מטעם המבקשת הנוכח באולם, והמסוגל לנמק את הבקשה, ולתמוך אותה בחומר ראיות.
10. לפיכך, החליט בית המשפט לדחות את הבקשה, כאשר משמעות הדבר היא שהמשיב משוחרר.
11. בפרוטוקול נאמר, כי במהלך הכתבת ההחלטה, בשעה 14:12, נכנס עו"ד נדב המייצג את המשיב.
12. רפ"ק אמויאל הגיש ערר אחרי הצהרים, בשעות מאוחרות, וביקש לקיים דיון דחוף, ולהורות כי עד קיומו של הדיון יחזור המשיב להיות בסטטוס של עצור.
13. אתמול, האולם היה מלא, ורפ"ק אמויאל נכנס לאולם, ובין תיק לתיק ביקש לקבוע את הדיון בהקדם. בשעה 17:34 החלטתי, כי לא ניתן להזמין את המשיב, שהוא כבר משוחרר לפני השעה 19:00, ובשעה זו לא ניתן לקיים את הדיון, ולכן, נקבע התיק להבוקר, בשעה 08:50.
14. עמדת ב"כ המדינה היא, כי יש לקבל את הערר. לדבריו, בית המשפט קמא לא היה צריך לדחות את הבקשה, אלא לדחות את הדיון בחצי שעה, שכן איש המשטרה הבקיא בתיק נתקע בפקקים, בדרך ממחוז ש"י לירושלים. לגוף העניין, טען רפ"ק אמויאל, כי יש עילה למעצר, לצורך השלמת החקירה.
15. עו"ד שושן, ב"כ המשיב, טען כי החלטת ביהמ"ש קמא מוצדקת. לדבריו, המשטרה נוהגת בתיק זה (כמו בתיקים אחרים) להגיש בקשה ללא מטרה ויעד מוגדרים, אלא רק כדי, כלשונו, "לתפוס זמן". בכל מקרה, לגוף העניין, טוען עו"ד שושן, כי אין עילה למעצר, שכן ציפיות המשטרה, כאילו מדובר בתיק שוד - נגוזו, וכאשר מדובר בתיק של איומים, אין עילה למעצר.
16. עו"ד שושן הוסיף ואמר, כי בכל מקרה אין עילה לעצור את האיש הספציפי הזה, שכן הוא אדם נורמטיבי, שבא לדיון היום בבוקר, מבלי שהוא עצור (לדבריו, וזאת בניגוד לעצורים לא מעטים, שלא היו עושים כך).
17. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנות הבאות, כפי שיפורטו להלן.
18. יש להעריך את בית משפט קמא, אשר מקפיד על לוח הזמנים. מצד שני, בתוך עמנו אנו יושבים, וקורה לא אחת שעורך דין מאחר. דבר זה מתרחש לא רק בבית משפט השלום, אלא גם בשבוע התורנות שלי, בבית המשפט המחוזי, כאשר חלק מההסברים הוא שעורך הדין "תקוע" בדיון באולם אחר בבית משפט מחוזי או בבית משפט שלום. אמרתי במהלך הדיון לעו"ד שושן, כי כפי שהוא לא היה מרוצה מכך שהצד שכנגד "יחטוף" החלטה או פסק דין בהעדרו, כך היה הוא צריך להסכים, מראש, לכך שהחלטת בית משפט קמא, תבטל.

19. אני סבור כי גם כאשר בית המשפט מקפיד על לוח זמנים, כולל: אי השארת אדם במעצר אחרי תום תקופת המעצר הקודמת, כאשר מדובר בחצי שעה, שבה חוקר לא מגיע, עקב פקק תחבורתי, אני הייתי מאריך את המעצר, ומקיים דיון כהלכתו.
20. לפיכך, אילו הייתה החלטת בית משפט קמא עומדת בבדידותה, הייתי מקבל את הערר.
21. ברם, גם על פי הפסיקה, בתחום האזרחי, כאשר בית משפט שלערעור מבטל החלטה של בית משפט קמא, כדי להחזיר את הדיון לבית משפט קמא, עליו לבדוק האם יש תכלית בכך, או שמא מדובר בבזבוז זמן.
22. לאחר ששמעתי את טיעוני רפ"ק מויאל, הגעתי למסקנה כי אין עילת מעצר.
23. החקירה הסתיימה. שאר פעולות החקירה המוצעות על ידי הפרקליטות, אינן מחייבות מעצר, ואינן בנות שיבוש. חלקן הגדול ניתן לבצע ללא נוכחות המשיב. חלקן תלוי בשאלה האם ייעצר פלוני או אלמוני כאשר לעניין זה קבעתי - כבר פעמים רבות - שאין להשאיר אדם במעצר עד שהמשטרה תמצא את אותו פלוני או אלמוני. לעניין פעולת חקירה 3, אם המשטרה סבורה שיש לחקור את המשיב, הוא יחקר היום, לא בסטטוס של עצור, שכן המשיב נמצא באולם, ורפ"ק מויאל יאמר לו להתייצב בחקירה במשטרה, או מיד בתום הדיון, או בשעה מוגדרת, שנוחה למשטרה. אם מדובר בחקירה מיידית בתום הדיון בפניי, בתיק זה, אני מצפה כי המשיב יתלווה לאנשי המשטרה, אפילו ברכב שלהם, ושוב, ללא סטטוס של עצור.
24. אם מבחינה אופרטיבית, לאור פעולת חקירה אחרות של המשטרה, חשוב להם להזמין את המשיב להיחקר בשעה אחרת של היום, יודיעו זאת לעו"ד שושן, אשר יודיע למשיב, שהינהן בראשו בפניי, ואמר שיתייצב בכל שעה בשעות היום, כפי שייקבע.
25. סוף דבר, הערר נדחה לגופו, כאשר העורר ממשיך להיות בסטטוס של אדם בן חורין, והוא יתייצב לחקירה במשטרה, כפי שהוסבר לעיל.

ניתנה והודעה היום ט"ו חשוון תשע"ט, 24/10/2018 במעמד

הנוכחים.